

Клека, Juniperus communis L. Зърната отъ това дърво се варятъ и одварката имъ се пие като цѣръ противъ „водната болѣстъ“¹⁾.

Свѣщица, Gentiana asclepiadea L. Одварката отъ кореня на това растение се пие противъ жълтеницата²⁾.

Кринъ, зѣмбакъ, Lilium candidum L. Одварката отъ луковичката на крина се пие като цѣръ за прочистване.

Картофи, Solanum tuberosum L. Люспитѣ отъ картофитѣ заедено съ расцѣпени краставици (*cucumis sativa L.*) и гръмливичето (домашното каренче) (*sempervivum tector. L.*) се смѣсватъ заедно и отъ тѣзи смѣсъ правятъ лапа, която се налага върху нѣкой отокъ за да смалява топлината — „да отнема огънятъ“.

Кратуна, тиква за вода, Cucurbita lagenaria L. Съ кората отъ тѣзи тиква попълватъ празнитѣ мѣста на теменната кость, когато се зацѣрва отъ ударъ или отъ бѣсно куче³⁾.

Фасулъ, Phaseolus vulgaris L. Развлаженитѣ зърна отъ фасулъ се налагатъ върху рана причинена отъ ухапване отъ бѣсно куче.

Росопасъ, Fumaria officinalis L. Сокътъ отъ това растение се употрѣбвява за намазване противъ шугата⁴⁾.

Хайдушка трѣва, Phaenixopus mullaris Koch. Листята отъ тая трѣва се налагатъ на рани или да ускоряватъ пробиваньето или да свиватъ (зарастватъ) раната. Такова сжщо употрѣбение имжтъ и листята още на слѣдующитѣ билки:

Расковниче, Siler aquilegifolium Con.

Седмолистъ, Aegopodium podagraria L.

¹⁾ Плодоветѣ отъ това растение (мирилякъ) съдържатъ етерно масло, захаръ, смола, юниперинъ (като восакъ) ябълчно-киселъ варъ. Употрѣбвява се като прахъ, мажунъ и водна наливка, като пикочевогонно.

²⁾ Глѣдай забѣлжка 1 (стр. 26)

³⁾ Въ последно врѣме сѣмената отъ cucurbita перо-тиквата се употрѣбаватъ срѣщу шейритенитѣ глисти.

⁴⁾ Листоветѣ и цвѣтита се събиратъ, и сушени се употрѣбаватъ въ сбороветѣ и отъ вѣтъ като одварка. Съдържа фумарова кислота, фумаринъ, смола, камедъ и соли.

(Редакцията).